

Begunstigelse, naar den ikke kan opnaas i et større Omfang.

G. Petersen: Jeg maa desværre fastholde ligeoverfor den høitærede Finantsminister, at jeg vilde betragte det som Uretfærdighed mod andre Byer, om det foreliggende Lovforslag vedtoges uforandret. Der er dog noget Giendommeligt i, at af Pladser, der ligge kun et Par Mile fra hinanden, skal den ene have Begunstigelsen og den anden ikke. Det er saaledes forunderligt, at Marstal Skipperne skulle have denne Begunstigelse, naar de gaa med Varer f. Ex. til Kiel, samtidig med, at Skibe fra Rudkjøbing og andre Steder skulle betale for samme Fart. Følgen deraf vil kun blive, at Skibe fra de begunstigede Steder tage i Forbiseilingen Varer med fra de ikke begunstigede Pladser, hvis Skibsførere altsaa maa ligge og se paa, at fremmede Skibsførere paa langt billigere Maade kunne transportere de samme Varer. Jeg tror ikke, at der er nogen Fare ved at udvide Loven noget, idet, som jeg tillod mig at bemærke før, der altid kan blive indsat en Bestemmelse, som tager Hensyn til Statskassens Interesse, saaledes at der, hvis den ikke kan blive ens for Alle, kun gives Skibe paa et vist begrænset Antal Registertons Fritagelse for Afgiften. Dermed kan det meget let opnaas, hvad den ærede Finantsminister hentydede til, at vi tage Nordspen med, thi naar vi fatte 30—40 Registertons, vilde de Skibe af denne Størrelse, som gaa til England, blive meget faa. Men jeg maa fastholde, at, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, saaledes som det er, er det en Uretfærdighed mod en stor Del af Landets øvrige Beboere.

Tauber: De Bemærkninger, som den meget ærede Minister fremsatte til Støtte for, at den udenrigske Skibsfart skulde behandles paa en anden Maade end den indenrigske, reducerede sig for en væsentlig Del dertil, at den udenrigske Skibsfart indbringer 700,000 Kr., den indenrigske derimod kun 70,000. Det var et rent finantsielt Hensyn, derpaa løb den hele Betragtning ud. De øvrige Betragtninger, som den ærede Finantsminister gjorde, forekom mig at være af meget ringe Betydning. Naar man ser hen til, at der i udenrigsk Skibsfart fares fra dansk Side paa Havne, som ligge de danske Havne lige faa nær, ja, for en stor Del endog nærmere, end mange danske Havne ligge hinanden

indbyrdes, og der paa danske Skibe fares ganske regelmæssig i udenrigsk Fart fra visse danske Havne, saasom Marstal, kan man ikke sige Andet, end at, naar den udenrigske Skibsfart beskaffes paa denne Maade og meget væsentlig trykkes, bliver det til Skade for danske Undersaatter og Landets Trafik. Naar den meget ærede Minister bemærkede, at Lovforslaget ikke var noget Tilbagefridt og i saa Henseende beraabte sig paa, at man selvfølgelig maatte sammenligne det med den nu bestaaende Lov — hvortil der blev sagt „Hør“ her bagved — vil jeg bemærke, at den ærede Minister ved den tidligere Lov, han har forelagt i indeværende Samling, ikke har fulgt denne Regel, idet han ikke sammenlignede Finantslovsforslaget med tidligere Finantslove, men med tidligere Finantslovsforslag. Det er altsaa det Modsatte af, hvad den ærede Minister har gjort nu ved denne Sammenstilling. Jeg ser, at den ærede Minister ryster paa Hovedet, men saaledes er det Tilfældet; Tidensens Beretning om den ærede Ministers første Tale i denne Samling udvise dette. Der er dog en væsentlig Grund for Rigsdagen og for dette Thing til at forudsætte en Kontinuitet mellem de forskellige Ministeriers Optraeden, navnlig naar de i væsentlig Grad staa paa samme Side, hvilket de have gjort, saa længe jeg har været Medlem af Rigsdagen, og endnu længere tilbage — jeg siger, at vi maa kunne forudsætte, at, naar Regjeringen fremkommer med et saadant Lovforslag, og Omstændighederne ikke have forandret sig, eller netop have forandret sig i den Retning, at Indtægterne ere stegne betydelig, som det jo er flet siden 1871, den da ikke byder Noget, der er langt ringere. Hvad Lovens særlige Indhold angaar, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister i den Maade, hvorpaa han har anvendt sit Tilfagn fra Slutningen af forrige Samling, mere har holdt sig til de Andragender, der ere komne fra forskellige Byer, end til den Indstilling, som kom fra dette Thing, og som den ærede Minister gav Løfte om at ville rette sig efter. Indstillingen fra Udvalget gaar nemlig ud paa, at lignende Bestemmelser som de i Loven af 4de Juli 1863 § 56, Nr. 3 indeholdte i det Hele gives Anvendelse paa Skibe, der gaa i Fragtfart mellem danske og Slesvigske Havne ved Lillebelt og tilstødende Farvande; men den ærede Minister har holdt sig udelukkende til Lillebelt, ja, ikke en Gang taget hele Lillebelt med, thi jeg tror